

Αγώνας για ιεραποστολή σε μια αναπτυγμένη μεγαλούπολη της Άπω Ανατολής (Αρχιμ. Ιωνάς Μούρτος, Ιεραπόστολος)

/ [Πεμπουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bitly.com/1TasTpB>]

Λοιπόν, θα σας πω για τις ιδιαιτερότητες εδώ πέρα, γιατί αυτό είναι σημαντικό. Σας επαναλαμβάνω και πάλι οι ιδιαιτερότητες είναι πολλές, ότι οι άνθρωποι εδώ μέσα ζούν σ' ένα κέντρο Τεχνολογίας. Φανταστήτε ότι είναι σαν την Ελλάδα και είναι ακόμη καλύτερα απ' την Ελλάδα. Σας το λέω αυτό γιατί εδώ στην Ταϊβάν ασ πούμε θα δήτε βιβλιοπωλεία τα οποία δεν κλείνουν ποτέ, είναι ανοιχτά όλη τη νύχτα. Στην Ελλάδα δε νομίζω ότι υπάρχει τέτοιο πράγμα. Και αυτό είναι ένα σημείο του πολιτισμού που υπάρχει εδώ πέρα. Υπάρχουν επίσης και βιβλιοθήκες σε κάθε γειτονιά, οι οποίες επίσης είναι ανοιχτές όλη τη νύχτα και μπορείτε να πας να διαβάσης ένα βιβλίο εκεί πέρα, να δανειστής ένα περιοδικό και να διαβάσης όλη τη νύχτα. Στην Ελλάδα αυτά είναι ακατανόητα. Στην Ελλάδα ίσως είναι μόνο τα νυχτερινά κέντρα ανοιχτά. Σας λέω για να καταλάβετε τι σημαίνει και ποιες είναι οι ιδιαιτερότητες.

Λοιπόν, δεν είναι μόνο η Μεγαλούπολη, όλη η Ταϊβάν είναι έτσι. Όταν λοιπόν μιλάς σ' ένα κέντρο πολιτισμού, σ' ένα κέντρο Τεχνολογίας, προφανώς αντιμετωπίζεις ανθρώπους μορφωμένους και θα πρέπει να είσαι πάρα πολύ καταρτισμένος, θα πρέπει επίσης να μεταφράσης τη Θεολογία όχι μόνο στη γλώσσα τους αλλά και στις συνήθειές τους και να μπορής να κάνης την Θεολογία αυτή απλή, ενδιαφέρουσα, για να τραβήξη ανθρώπους. Αντιμετωπίζει κανείς πολλών ειδών ανθρώπους· αντιμετωπίζει ανθρώπους οι οποίοι -ένας μέσος όρος των νέων ανθρώπων της Ταϊβάν των ανθρώπων της Τεχνολογίας βασικά είναι άθεοι- ακολουθούν την κινεζική παράδοση. Θα πούμε πολλά μετά. Ακολουθούν την κινεζική παράδοση, αλλά δεν την πολυπιστεύουν έχουν ένα έντονο κριτικό πνεύμα γενικά για τις θρησκείες. Αυτό που σου λένε συχνά είναι ότι εγώ είμαι καλός άνθρωπος, δεν πειράζω κανέναν συνεπώς δε μου χρειάζεται να είμαι σε κάποια θρησκεία. Υπάρχει όμως, όπως σας είπα, μια παράδοση, πηγαίνουν μέν στους κινεζικούς ναούς, αλλά δεν τους πολυπιστεύουν κιόλας. Κάνουν κάτι το τελείως τυπικό. Αυτό είναι θα λέγαμε το γενικό πλαίσιο. Υπάρχει έντονη κριτική διάθεση, υπάρχει όμως και ειλικρινές ενδιαφέρον, το οποίο δεν είναι το ίδιο όπως είναι στην Ελλάδα, είναι πολύ περισσότερο εδώ και πολύ πιο καθαρό.

Υπάρχει επίσης θα λέγαμε ένας διχασμός, όχι προσωπικότητας αλλά αυτής της κουλτούρας. Απ' τη μια πλευρά το ένα μέρος είναι άνθρωποι που πραγματικά είναι επιστήμονες, δουλεύουν στα κομπιούτερ, -η Ταϊβάν επίσης στο μέλλον θα είναι πρωτεύουσα της Βιοτεχνολογίας, γιατί αναπτύσσονται φοβερά εδώ τώρα η Βιοτεχνολογία το DNA κτλ.- απ' την άλλη πλευρά όμως οι άνθρωποι αυτοί, επειδή φέρνουνε την κινεζική ιστορία χιλιάδων χρόνων μέσα τους, παρόλο που δε θέλουν

να το δείξουν, είναι φοβερά προληπτικοί με τα φαντάσματα με όλες αυτές τις ιστορίες και, ναι μέν δεν το δείχνουν φανερά, αλλά ας πούμε εάν δούν κάτι, εάν πουν μια κουβέντα και όλα αυτά τα πράγματα τους επηρεάζουν· είναι πολύ προληπτικοί. Και γι' αυτό πάνε στο ναό. Διότι σου λέει κι αν είναι κάτι κι αν εμφανιστή κάτι κλπ. Συνεπώς οι ιδιαιτερότητες είναι ο συνδυασμός του έντονου κριτικού πνεύματος με την προκατάληψη, η παράλληλη θα λέγαμε άσκηση απ'την μια πλευρά της σύγχρονης αθείας και αδιαφορίας για τη θρησκεία και απ'την άλλη πλευρά της έντονης προληπτικότητας. Η κριτική δηλαδή διάθεση όπως σας είπα, αλλά και ένα ειλικρινές ενδιαφέρον, για κάτι διαφορετικό.

Επίσης, λόγω του ότι το κόστος της ζωής στην Ταϊβάν είναι πολύ υψηλό, οι άνθρωποι εδώ πέρα δουλεύουνε πάρα πολύ. Δεν έχουν καμία σχέση με τον τρόπο που δουλεύουμε εμείς στην Ελλάδα. Δουλεύουν από το πρωί μέχρι τη νύχτα και συνεπώς, δεν έχουνε πολύ χρόνο για να κάθονται να ασχολούνται με θρησκευτικά ζητήματα. Είναι ελεύθεροι το Σαββατοκύριακο, αν και πολλές εταιρίες δουλεύουν και το Σάββατο και την Κυριακή. Στην Ταϊβάν δεν είναι αργία η Κυριακή και το Σάββατο. Βέβαια, στις εταιρίες έχει καθιερωθεί το Σαββατοκύριακο να είναι αργία, στις μεγάλες εταιρίες, αλλά όλα αυτά τα μεγάλα μαγαζιά είναι πάντοτε ανοιχτά, όπως επίσης τα μεγάλα σούπερ μάρκετ τα λεγόμενα WellCome δεν κλείνουν ποτέ, όπως επίσης στην Ταϊβάν δεν έχει περίπτερα, έχει τα λεγόμενα Seveneleven 7-11. Είναι θα λέγαμε μεγάλα, όχι πολύ μεγάλα μαγαζιά που έχουν απ'όλα μέσα, βέβαια είδη πρώτης ανάγκης. Δε θα βρής ας πούμε πολλά τρόφιμα, αλλά έχουν εδώ τα νου ντούς, διάφορα έτοιμα είδη δηλαδή σαν μακαρόνια. Του βάζεις καυτό νερό μέσα και σε 5 λεπτά είναι έτοιμο και το τρώς. Έχουν από όλα τα απλά πράγματα που θα ζητήσεις και δεν κλείνουν ποτέ. Είναι ανοιχτά συνεχώς.

Λοιπόν, οι άνθρωποι δουλεύουν πάρα πολύ και δεν έχουν το χρόνο να κάθονται να φιλοσοφούν, όπως έχουμε το χρόνο εμείς φιλοσοφώντας στις καφετέριες ή τέλος πάντων στο σπίτι μας.

Το κόστος της ζωής είναι υψηλό. Στην Ταϊβάν δεν υπάρχει δωρεάν παιδεία· επίσης η κοινωνική περίθαλψη δεν είναι όπως στην Ελλάδα. Δηλαδή, όταν γεράσης πρέπει να έχεις μαζέψει μερικά λεφτά, γιατί τα λεφτά που σου δίνει το κράτος είναι πολύ λίγα, δε σου φτάνουν, οπότε ο καθένας δουλεύει από τώρα πάρα πολύ, για να μπορέσει να εξοικονομήσει κάποια χρήματα για το μέλλον του και για τα παιδιά του. Άλλωστε, το ιδανικό στη κινεζική παράδοση ήταν πάντα το να βγάλεις λεφτά, το να έχεις λεφτά κάπου για να μπορής να ακουμπήσης. Είναι λοιπόν και αυτό κάτι το οποίο είναι πολύ χαρακτηριστικό. Ένα άλλο επίσης ειδικό σε ένα κέντρο Τεχνολογίας είναι ότι υπάρχει από τους ανθρώπους η διάθεση να βοηθούν, δηλαδή να μπορούν να εξαγοράσουν μία χάρη από το Θεό, και θα σας εξηγήσω αργότερα

τι σημαίνει αυτό. Ας πούμε οι άνθρωποι που είναι στην Τεχνολογία πολύ εύκολα συνεισφέρουν σε βουδιστικούς ναούς και σε παρόμοια πράγματα, πιστεύοντας ότι με αυτόν τον τρόπο παίρνουν κάποια credits, παίρνουν κάποιους βαθμούς θα λέγαμε, τους οποίους ο Θεός θα τους αποδώσει στην άλλη ζωή ή όταν θα έχουν μετεμψύχωση. Δίνουν λοιπόν πολλά λεφτά σε τέμπλες κλπ. Φυσικά όχι σε δική μας εκκλησία. Θα σας εξηγήσω μετά και το γιατί.

[Συνεχίζεται]